

РЕШЕНИЕ

№ 22895

гр. София, 03.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4119** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Бо- Те Метал“ ООД, чрез управителя Г. Х. срещу
Решение № 760 от 27.02.2025 г. по АНД № 20231110213700/2023 г. по описа на Софийски
районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав, с което е потвърдено наказателно
постановление № 63/28.04.2023 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната
среда и водите—С. (РИОСВ-С.), с което на касатора на основание чл. 135, ал. 1, т.1 пр.1 от ЗУО е
наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение по чл. 44, ал. 1 от
ЗУО вр. с чл. 10, ал. 1 от Наредба №1от 04.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя
информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри. В
жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение
на материалния и процесуален закон. Посочено е, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на
чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, в резултат на което е нарушено правото на защита на привлеченото към
отговорност лице, лишавайки го от възможността да разбере в пълен обем вмененото му
нарушение, поради липсата на посочени в описателната част съществени елементи от неговия
състав. Счита, че нарушение съставлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН. По тези
съображения се иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът директор на РИОСВ-С. р.пр. не се явява, не се представлява и не изразява

становище по подадената касационна жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество е основателна, но по съображения различни от изложените в нея.

По силата на чл.218 ал.1 АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението, като съгласно ал.2 на посочената норма - за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на „Бо- Те Метал“ ООД срещу наказателно постановление № 63/28.04.2023 г., издадено от директора на РИОСВ-С., с което на дружеството на основание чл. 135, ал. 1, т.1 пр.1 от ЗУО е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение по чл. 44, ал. 1 от ЗУО вр. с чл. 10, ал. 1 от Наредба №1от 04.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри.

С атакувания съдебен акт е потвърдено процесното НП № 63/28.04.2023 г.

При осъществения контрол на съдебното решение, касационната инстанция намира, че СРС, НО, 18-ти състав, не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не е изложил фактически констатации и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение - предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и по приложението на закона. Изцяло липсва описание на фактическата обстановка.

Районният съд, като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка, въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере допълнително доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава на установените от актосъставителя факти, отразени в АУАН и НП. Изложените в актовете фактически обстоятелства подлежат на проверка от съда и констатацията, че същите се потвърждават от събраните по делото доказателства, не освобождава районния съд от задължението му да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и на която основава правните си изводи относно административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. Липсата на фактически установявания в обжалвания съдебен акт възпрепятства извършването на касационна проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено, а делото - върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка, въз основа на която да могат да бъдат изведени обосновани правни изводи.

В частност – съдът следва да извърши пълна проверка на релевантните факти а не да препраща към установената от органа фактическа обстановка. Избраният съдебен подход налага еднозначно извода за пълна липса на самостоятелна установителна дейност каквато съдът дължи и следва да осъществи. Липсата на изрична забрана за препращане към установената от

административния орган фактическа обстановка се опровергава от редица процесуални норми, но особено ярко от нормата на чл. 63б, ал.3 ЗАНН позволяваща да се приемат за установени фактите в НП само при самопризнание. Извън това съдът е длъжен да провери обосноваността на повдигнатото административно обвинение, респ. наложено наказание с оглед защитната теза и изложените от жалбоподателя възражения/относимите такива/.

В допълнение нормата на чл.11 ЗАНН регламентира субсидиарна приложимост към НК във връзка с редица институти на административно-наказателната отговорност по които се дължи преценка.

Следва да се отбележи, че направените изводи на решаващия съд имат тежест и значение едва при несъмнено установено нарушение. Видно от така постановеният акт не може да се установи защо съдът приема, че е налице нарушение по същество и защо същото е санкционирано законосъобразно. Липсва обосновка на фактите въз основа на които е установено нарушението, липсва и обосновка на правната квалификация приложима към тези факти.

При така установеното, Административен съд София – град, XI-ти касационен състав счита, че решението на СРС е неправилно, поради нарушение на процесуалните правила и следва да бъде отменено и върнато на друг състав на СРС, който при постановяване на решението да изложи подробни мотиви, съгласно указанията дадени в настоящето решение. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който да замести този на въззивния съд, като за първи път обсъди фактите, включени в предмета на доказване и установи фактическа обстановка по делото - чл.220 от АПК, във вр.чл.63в от ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на СРС, НО, 122-ри състав е неправилно на основание чл. 209, т. 3 и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено.

При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по претенцията за разноси съобразно чл.226, ал.3 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 760 от 27.02.2025 г. по АНД № 20231110213700/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.